

चारकैः” मनुः अहार्थैरभेदैः” कुल्लू० । अहार्थं मेवं
मृगनाभिपदम्” गणरत्न० । “अहार्थं ब्राह्मणद्वयं राज्ञां
नित्यमिति स्थितिः” मनुः ।

अहि पु० आहन्ति आ+हन्+ङिन् टिलोपः आङो ह्रस्वश्च ।
१ सर्पं, लोकप्रसिद्धसर्पभेदादिं सुश्रुते दर्शितम् ।
“अशीतिस्त्वेव सर्पाणां भिद्यते पञ्चधा तु सा” । “दर्वी-
करा मण्डलिनो राजिमन्तस्तथैव च । निर्व्विषा वैक-
रञ्जाश्च त्रिविधास्ते पुनः सृताः ॥ दर्वीकरा मण्डलिनो
राजिमन्तश्च पद्मगाः । तेषु दर्वीकरा ज्ञेया विंशतिः
षट्च पद्मगाः । द्वाविंशतिर्मण्डलिनो राजिमन्तस्तथा दश ।
निर्व्विषा द्वादश ज्ञेया वैकरञ्जास्तथस्तथा । वैकरञ्जोद्भवाः
सप्त चित्मण्डलिराजिनाः । पदाभिष्टया इष्टा वा
क्रुद्धा आसार्धिनोऽपि वा । ते दर्शन्ति महाक्रोधास्तद्वि-
त्रिविधमुच्यते । सर्पितं रदितं वापि ततोयमथ निर्व्वि-
षम् । सर्पाङ्गाभिहतं केचिदिच्छन्ति खलु तद्विदः ।
पदाभि यत्नं दन्तानामेकं द्वे वा बहूनि च ॥ निसर्गान्य-
त्तरन्तानि यान्युद्धृत्य करोति हि । चञ्चुमालकयुक्तानि
वैकृत्यकरणानि च । सङ्क्षिप्तानि सशोफानि विद्यात्तत्
सर्पितं भिषक् । राज्ञः सलोहिता यत्न नीलाः पीताः
सितास्तथा । विज्ञेयं रदितं तत्तु ज्ञेयमत्यविषञ्च तत् ।
अशोफमलदुष्टाश्च प्रकृतिस्थस्य देहिनः । पदं पदानि
वा विद्यादविषं तच्चिकित्सकः । सर्पस्य दृष्टस्य भोरोर्हिभ-
येन कुपितोऽनिलः । कस्यचिद् कुरुते शोफं सर्पाङ्गाभि-
हतन्तु तत् । व्याधितोद्दिग्दष्टानि ज्ञेयान्यत्यविषाणि
तु । तथातिष्ठन्नालातिदष्टमत्यविषं सृष्टम् । सुपर्ण-
देवब्रह्मर्षियज्जिनिषेविते ॥ विषमौषधियुक्ते च देशे
न क्रमते विषम् । रथाङ्गलाङ्गलच्छत्रस्तिकाङ्कु-
शधारिणः ॥ ज्ञेयादर्वीकराः सर्पाः फणिनः शीघ्र-
गासिनः । मण्डलैर्विविधैश्चित्राः पृथगे मन्दगासिनः ॥
ज्ञेया मण्डलिनः सर्पां क्वलनाकसमप्रभाः । क्षिग्धा
विविधवर्णाभिस्तियुग्वन्तु राजिभिः ॥ चित्रिता इव
ये भान्ति राजिमन्तस्तु ते सृताः । सुक्ताकृमप्रभा
ये च कपिला ये च पद्मगाः ॥ सुगन्धिनः सर्वर्णा-
भास्ते जात्या ब्राह्मणाः सृताः । जलियाः क्षिग्ध-
वर्णास्तु पद्मगा भृशकोपनाः ॥ सूर्यचन्द्राकृतिं च्छत्रं
लच्छन्तेषां तथाम्बुजम् । कृष्णा वज्रनिभा ये च लोहिता
वर्णतस्तथा । धूमाः पारावताभाश्च वैश्यास्ते पद्मगाः
सृताः ॥ महिषहोषिर्वर्णाभास्तथैव परुषत्वचः । भिन्न-

वर्णाश्च ये केचिच्छूरास्ते परिकीर्त्तिताः ॥ कोपयन्त्यनिलं
जन्तोः फणिनः सर्व एव तु । पित्तं मण्डलिनश्चापि
कफञ्चानेकराजयः ॥ अपत्यसमवर्णाभ्यां द्विदोषकरलक्षणम् ।
ज्ञेयौ दोषैश्च दम्पत्योर्विशेषश्चात्र वक्ष्यते ॥ रजन्याः
पश्चिमे यामे सर्पाश्चित्राश्चरन्ति हि । शेषेषूक्ता मण्ड-
लिनो दिवा दर्वीकराः सृताः ॥ दर्वीकरास्तु तरुणा
वृद्धा मण्डलिनस्तथा । राजिमन्तो वयोमध्ये जायन्ते
मृत्युहेतवः ॥ नकुलाकुलिता बाला वारिविप्रहताः
कृशाः । वृद्धा सुक्तत्वचो भीताः सर्पास्त्वत्यविषाः सृताः ।
तत्र दर्वीकराः । कृष्णसर्पो हाहाकृष्णः कृष्णोदरः श्वेत-
कपोतो महाकपोतो वलाहको महासर्पः शङ्खपालो
लोहिताक्षो गवेधुकः परिसर्पः खण्डफणः कङ्कद-
पक्षो महापक्षो दर्भपुष्पो दधिसुखः पुण्डरीको भुङ्कुटी-
मुखो विष्करः सुप्ताभिकीर्णो गिरिसर्पः ऋजुसर्पः श्वेतो-
दरो महाशिरा अलगर्हो आशीविष इति ॥ मण्ड-
लिनस्तु । आदर्शमण्डलः श्वेतमण्डलो रक्तमण्डलश्चि-
त्रमण्डलः पृथतो रोधपुष्पो मिलिन्दको गोमसो वृद्ध-
गोमसः पनसो महापनसो नेपुणत्वकः शिशुको मदनः
पालिंहिरः पिङ्गलस्तन्तुकः सुप्रपाण्डुः षडगोऽग्निको
बभ्रुः लघायः कलुषः पारावतो हस्ताभरणश्चित्तक एणो-
पद इति ॥ राजिमन्तस्तु । पुण्डरीको राजिचित्रो-
ऽङ्गुलराजिर्विन्दुराजिः कर्दमकस्तृणशोषकः सर्पपकः
श्वेतहस्तदर्भपुष्पशक्रको गोधूमकः किक्किसाद इति ॥
निर्व्विषास्तु । गलगोली श्रुकपत्नोऽजगरो दिव्यको
वर्षाङ्किकः सुप्रशकली ज्योतीरथः क्षीरिकापुष्पकोऽन्धा
हिकोऽह्निपताकोगौराहिको वृक्षेश्वर इति । वैकर-
ञ्जास्तु त्रयाणां दर्वीकरादीनां व्यतिकराज्जाताः ।
तद्यथा । माकुलिः पोटगलः क्षिग्धराजिरिति । तत्र
कृष्णसर्पेण गोमस्यां वैपरीत्येन वा जातो माकुलिः ।
राजिलेन गोमस्यां वैपरीत्येन वा जातः पोटगलः ।
कृष्णसर्पेण राजिमस्यां वैपरीत्येन वा जातः क्षिग्धराजि-
रिति । तेषामाद्यस्य पितृवद्विषोक्तर्षौ द्वयोर्माहवदित्येके ।
त्रयाणां वैकरञ्जानां पुनर्दिव्यैककरोधपुष्पकराजिचित्तकाः
पोटगलः सुप्ताभिकीर्णो दर्भपुष्पो नेपुणत्वकः सप्त तेषा-
माद्यास्तयो राजिलवत् शेषा मण्डलिवत् । एवमेतेषां
सर्पाणामशीतिरिति । तत्र महानेतजिह्वास्थशिरसः
सुमांसः, सूक्ष्मनेतजिह्वास्थशिरसः स्त्रियः । उभय-
लक्ष्यामन्दविषा अक्रोधा नपुंसका इति । तेषां